

**งานรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์
ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2556**

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ผลงาน
งานวิจัยพื้นฐาน	
เปรียบเทียบการให้ผลผลิตชีวมวลของกระถินสายพันธุ์ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานชีวมวล นักวิจัยหลัก กรรณิกา อัมพุก คณะเทคโนโลยีการเกษตร	02/2556
สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว นักวิจัยหลัก วรานิษฐ์ ธนชัยวรพันธ์ คณะครุศาสตร์	03/2556
การวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักและการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ในยาแผนโบราณของไทย นักวิจัยหลัก ณพัชร บัวฉุน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	04/2556
สัมพันธภาพและการเปลี่ยนแปลงในเชิงอำนาจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ นักวิจัยหลัก ไททัศน์ มาลา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	05/2556
การคัดแยกแบคทีเรียแลคติกต่อการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรค <i>Aeromonas hydrophila</i> และ <i>Streptococcus agalactiae</i> นักวิจัยหลัก ดวงเดือน วัฒนานุรักษ์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	07/2556
ความคาดหวังของตลาดแรงงานที่มีต่อนักศึกษานิเทศศาสตร์ นักวิจัยหลัก ทิพย์สุคนธ์ ไตรตันวงศ์ คณะวิทยาการจัดการ	12/2556
บทบาทที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นักวิจัยหลัก อภิชาติ การะเวก คณะวิทยาการจัดการ	18/2556

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ผลงาน
งานวิจัยประยุกต์	
<p>ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตจังหวัดปทุมธานี นครนายก และ สระบุรี นักวิจัยหลัก พชรินทร์ เศรษฐชัยชนะ คณะครุศาสตร์ นักวิจัยร่วม อังสนา จันแดง คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี</p>	01/2556
<p>แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่ จังหวัดสระแก้ว นักวิจัยหลัก กานต์มณี ไวยครุฑ คณะวิทยาการจัดการ นักวิจัยร่วม วณิชชา จิตธรรมมา, อัมพร พัฒนอมร คณะวิทยาการจัดการ</p>	06/2556
<p>การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต เรื่อง การใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นักวิจัยหลัก อรรถพร ธนเพ็ชร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</p>	08/2556
<p>การศึกษาการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ นักวิจัยหลัก นิสา พักตร์วิไล นักวิจัยร่วม สุรางค์ พรหมสุวรรณ, ณัฐกานต์ ทองพันธุ์พาน และมณฑิพย์ จันท์แก้ว</p>	09/2556
<p>การผลิตเอทานอลจากวัชพืช: ทางเลือกใหม่ของพลังงานทดแทน นักวิจัยหลัก สิตา ทิศาดลติก นักวิจัยร่วม เอี่ยมพร รัตนสิงห์</p>	11/2556
<p>การจำลองภาพสามมิติของกระบวนการผลิตประเภทไม่ต่อเนื่องในอุตสาหกรรมโดย ใช้ภาษาเวอรัซวลเรียลไทม์เดลลิง นักวิจัยหลัก กรินทร์ กาญจนานนท์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม นักวิจัยร่วม ประเสริฐ เอ่งฉ้วน คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม</p>	14/2556

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์	ผลงาน
งานวิจัยพัฒนาทดลอง	
การพัฒนากระดาษจากต้นธูปฤาษี นักวิจัยหลัก จันทราทิพย์ วงษ์กฤษ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	10/2556
การพัฒนาเครื่องจุ่มขึ้นทดสอบน้ำเคลือบสำหรับงานทดลอง นักวิจัยหลัก เบญจลักษณ์ เมืองมีศรี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	13/2556
หุ่นยนต์อัตโนมัติควบคุมด้วยระบบแมชชีนวิชั่น นักวิจัยหลัก วิวัฒน์ คลังวิจิตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม นักวิจัยร่วม ชุมพล ปทุมเกษตร, เทิดศักดิ์ อินทรโชติ และโยชิตา เจริญศิริ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	15/2556
การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผา จากดินหนองเสือ จ.ปทุมธานี นักวิจัยหลัก เสกพร ต้นศรีประภาศิริ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	16/2556
การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ทางความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการถ่ายโยง การเรียนรู้ของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัย นักวิจัยหลัก รุติพร พิษณุกุล คณะครุศาสตร์	17/2556
การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการ เรียนรู้แบบเบญจขันธ์ นักวิจัยหลัก จุไร โชคประสิทธิ์ คณะครุศาสตร์	19/2556
การพัฒนาสูตรน้ำปลาหวานลดพลังงานโดยใช้สารให้ความหวานพลังงานต่ำและ ไฮโดรคอลลอยด์ นักวิจัยหลัก น้ำฝน ศีตะจิตต์	20/2556

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 01/2556	
ชื่องานวิจัย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตจังหวัดปทุมธานี นครนายก และ สระบุรี
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	พัชรินทร์ เศรษฐชัยชนะ อังสนา จันแดง
หน่วยงาน	1. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อศึกษาระดับปัจจัยแต่ละด้านและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เขตจังหวัดปทุมธานี นครนายกและสระบุรี
สรุปผลการวิจัย	<p>1. ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยี(x_3) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับปัจจัยด้านความต้องการของครูคณิตศาสตร์(x_8) อยู่ในระดับ “สูงมากที่สุด” โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.94 และปัจจัยด้านสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้เทคโนโลยี(x_2) มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกกับปัจจัยด้านพฤติกรรมการติดต่อสื่อสาร(x_7) อยู่ในระดับ “ต่ำมากที่สุด” โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.19 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น 8 ตัว กับตัวแปรตาม พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์(x_3) มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์(y) อยู่ในระดับ “สูงมาก” โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ 0.97 และปัจจัยด้านสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้เทคโนโลยี(x_2) มีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์(y) อยู่ในระดับ “สูง” โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ 0.57</p> <p>2. การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาได้รับอิทธิพลจากตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งหมด 4 ตัว โดยได้รับอิทธิพลทางตรง 3 ตัว คือ ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยี($3x$) ปัจจัยด้านบทบาทของเทคโนโลยี($6x$) ปัจจัยด้านความต้องการของครูคณิตศาสตร์($8x$) และได้รับอิทธิพลทางอ้อม 1 ตัว คือ ปัจจัยด้านชีวสังคมของครูคณิตศาสตร์($1x$) โดยอ้อมผ่านปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยี($3x$)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.92 จัดอยู่ในระดับ “สูงมาก” หมายความว่า ความรู้สึกที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์เป็นสาเหตุหลักที่สำคัญต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษา - ปัจจัยด้านความต้องการของครูคณิตศาสตร์มีอิทธิพลทางตรงต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.89 จัดอยู่ในระดับ “สูงมาก” หมายความว่า ความต้องการใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์ เป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษา - ปัจจัยด้านบทบาทของเทคโนโลยีมีอิทธิพลทางตรงต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.81 จัดอยู่ในระดับ “สูงมาก” หมายความว่า คุณสมบัติหรือความสามารถของเทคโนโลยีแต่ละประเภท เป็นสาเหตุหนึ่งของการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษา - ปัจจัยด้านชีวสังคมของครูคณิตศาสตร์มีอิทธิพลทางอ้อมต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยอ้อมผ่านปัจจัยด้านทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยี ( ) ซึ่งมีค่า

	<p>สัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.73 จัดอยู่ในระดับ “มาก” หมายความว่าคุณลักษณะพื้นฐานของครูคณิตศาสตร์ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีแต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยีของแต่ละบุคคล</p> <p>- ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ มีดังนี้ ปัจจัยด้านสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้เทคโนโลยี ( ) ไม่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.92 จัดอยู่ในระดับ “สูงมาก” หมายความว่า สภาพการใช้งานที่ไม่สะดวกหรือปัญหาที่เกิดจากการใช้งานต่างๆ ด้าน ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าครูคณิตศาสตร์กลุ่มนี้มีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์อย่างจริงจัง ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.72 จัดอยู่ในระดับ “สูง” หมายความว่าสิ่งจูงใจภายนอก เช่น เงินรางวัล ชื่อเสียง เป็นต้น ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า ครูคณิตศาสตร์ไม่ต้องการสิ่งตอบแทนหรือแรงจูงใจจากภายนอก เนื่องจากครูคณิตศาสตร์มีแรงจูงใจภายในอยู่แล้ว</p> <p>- ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารไม่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.68 จัดอยู่ในระดับ “สูง” หมายความว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่ผู้บริหารควรจัดสรรให้ นั้นไม่ว่าจะมากหรือน้อย ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า ครูคณิตศาสตร์พยายามใช้อุปกรณ์หรือทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด</p> <p>อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยขอเสนอให้ผู้สอน พัฒนาสื่อการเรียนรู้ โดยการใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัว ผู้เรียนและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ผู้สอนยังคงเป็นส่วนสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ถ้าผู้สอนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผิดหรือถ่ายทอดความรู้ที่ไม่ถูกต้องให้กับผู้เรียน จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความรู้คณิตศาสตร์ที่แท้จริง ทั้งนี้ถ้าผู้สอนต้องการใช้สื่อการเรียนรู้ประเภท ICT ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและสามารถทำให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ดีขึ้น ครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์การใช้งานและกระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนว่า ผู้สอนต้องการจะใช้สื่อการเรียนรู้ประเภทนี้เพื่อจุดประสงค์ใดและมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไร</p> <p>ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ถ้าผู้สอนต้องการจะใช้สื่อการเรียนรู้ประเภท ICT เพื่อนำเสนอเนื้อหาหรืออธิบายเนื้อหาสาระการเรียนรู้แทนครู ก็สามารถใช้ได้กับนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ที่ดีและสามารถควบคุมพฤติกรรมทางการเรียนของตนเองได้ โดยครูผู้สอนอาจจะจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียนแล้วจัดให้นักศึกษาศึกษาบทเรียนด้วยตนเอง จากนั้นครูผู้สอนจัดให้มีการทดสอบหลังเรียน แต่นักศึกษากลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ที่ดีจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือมากเท่าที่ควร เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้จะสนใจเรียนรู้เนื้อหาสาระจากครูผู้สอนมากกว่า และจะสนใจใช้สื่อการเรียนรู้ประเภท ICT ที่มีลักษณะการนำเสนอเนื้อหาความรู้ที่นอกเหนือจากบทเรียนในหลักสูตรปกติ หรือมีลักษณะการนำเสนอเป็นแบบทดสอบวัดความรู้ในเรื่องต่างๆ แต่ถ้าผู้สอนต้องการจะใช้สื่อการเรียนรู้ ประเภท ICT เพื่อสอนเสริม โดยการอธิบายขยายความรู้จากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ก็สามารถใช้ได้กับนักเรียนที่มีพื้นฐาน ความรู้ในระดับปานกลางและนักเรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมทางการเรียนของตนเองได้ในระดับหนึ่ง</p>
<p>ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)</p>	<p>การเตรียมความพร้อมด้านเทคโนโลยีการศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้นักเรียนไทยสามารถติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียนต่างชาติได้</p> <p>สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในเขตจังหวัดปทุมธานี นครนายก และ สระบุรี พบว่า</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - ทักษะ ความรู้ที่ติดต่อการใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์และความต้องการใช้เทคโนโลยี สำคัญอย่างมากต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษา - สภาพการใช้งานที่ไม่สะดวก หรือปัญหาที่เกิดจากการใช้งาน ทุกๆ ด้าน รวมถึงด้านแรงจูงใจ ไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้เทคโนโลยีของครูคณิตศาสตร์ แสดงให้เห็นว่าครูคณิตศาสตร์กลุ่มนี้มีความมุ่งมั่นและตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์อย่างจริงจัง พยายามใช้อุปกรณ์หรือทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด
<p>แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>หน่วยงานต้นสังกัด คณะผู้บริหาร ครูผู้สอนคณิตศาสตร์และนักเรียน ได้มีแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านเครื่องมืออุปกรณ์ วิธีการใช้งาน และทัศนคติต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอนคณิตศาสตร์ ซึ่งจะส่งผลให้ทุกภาคส่วนมีความพร้อมที่จะรองรับกับสถานการณ์ในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ของประเทศไทยมีประสิทธิภาพการสอนคณิตศาสตร์สูงขึ้น</p>

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 02/2556	
ชื่องานวิจัย	เปรียบเทียบการให้ผลผลิตชีวมวลของกระถินสายพันธุ์ต่างๆ เพื่อใช้เป็นแหล่งพลังงานชีวมวล
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	กรรณิกา อัมพوخ
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีการเกษตร
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อเปรียบเทียบผลผลิตชีวมวลและองค์ประกอบของผลผลิตของกระถินสายพันธุ์ต่างๆ และศึกษาคุณสมบัติที่สำคัญในเชิงการนำไปใช้เป็นแหล่งพลังงานชีวมวลที่อายุ 2 ปี
สรุปผลการวิจัย	การตัดพื้กระถินพันธุ์ต่างๆ จำนวน 56 สายพันธุ์ที่อายุ 6, 12, 24 เดือน ณ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยวางแผนการทดลองแบบ RCBD จำนวน 3 ซ้ำ เปรียบเทียบผลผลิตชีวมวลรวม (ลำต้น กิ่ง ใบ) สายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้นสูงสุด 5 อันดับแรกนำมาวิเคราะห์หาปริมาณเถ้า ระยะเวลาการศึกษาทั้งสิ้น 1 ปี พบว่าสายพันธุ์กระถินที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้ที่สามารถนำไปผลิตพลังงานได้สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ สายพันธุ์ KU15 KU 38 KU1 KU19 และ KU10 โดยมีค่าในช่วง 14.95-24.07 ตัน/ไร่ และมีปริมาณเถ้าในช่วง 1.04-3.66 เปอร์เซ็นต์ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ผลิตพลังงานชีวมวล แต่อย่างไรก็ตามสายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตสูงในปีแรกยังคงให้ผลผลิตชีวมวลทั้งชีวมวลรวมและเนื้อไม้ส่วนลำต้นสูงอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีปริมาณเถ้าที่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม การศึกษาครั้งนี้จึงชี้ให้เห็นว่า แม้ว่ากระถินจะมีอายุการตัดพื้เพิ่มขึ้นก็ยังคงมีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตไฟฟ้าได้
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากงานวิจัย)	สายพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อไม้ที่สามารถนำไปผลิตพลังงานได้สูงสุด 5 อันดับแรก จากกระถินพันธุ์ต่างๆ จำนวน 56 สายพันธุ์ ณ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา คือ สายพันธุ์กระถิน ได้แก่ สายพันธุ์ KU15 KU 38 KU1 KU19 และ KU10 โดยมีค่าในช่วง 14.95-24.07 ตัน/ไร่ และมีปริมาณเถ้าในช่วง 1.04-3.66 เปอร์เซ็นต์ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม สามารถตัดพื้กระถินไปใช้ประโยชน์เพื่อการผลิตไฟฟ้าได้ตั้งแต่อายุ 6 เดือนเป็นต้นไปจนถึง 2 ปี โดยการตัดที่อายุ 1 ปี จึงน่าจะเหมาะสมทั้งในการผลผลิตที่เพิ่มขึ้นและต้นทุนการเก็บเกี่ยวที่ลดลง และแม้ว่ากระถินจะมีอายุการตัดพื้เพิ่มขึ้นก็ยังคงมีคุณสมบัติที่เหมาะสมสำหรับเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตไฟฟ้าได้
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกษตรกรรายย่อยที่ปลูกพืชเศรษฐกิจอื่นเป็นพืชหลัก สามารถปลูกกระถินยักษ์เป็นไม้กั้นลมหรือปลูกระหว่างพืชหลักเพื่อช่วยบำรุงดินตลอดจนใบที่ร่วง/ใบสดสามารถนำมาใช้เป็นปุ๋ยพืชสดและเลี้ยงสัตว์ได้ 2. เกษตรกรที่มีพื้นที่ว่างไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถปลูกกระถินและปล่อยให้เจริญกระทั่งอายุ 6 หรือ 12 เดือน จึงตัดพื้เพื่อส่งโรงงานไฟฟ้าชีวมวล หรือ หากบริเวณดังกล่าวยังไม่มีโรงไฟฟ้าก็สามารถปล่อยให้แปลงกระถินกลายเป็นสวนป่าได้ ซึ่งเป็นการใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์เช่นเดียวกัน 3. โรงไฟฟ้าชีวมวล สามารถปลูกกระถินเองหรือทำสัญญาจ้างให้เกษตรกรปลูกกระถินยักษ์เพื่อป้อนเข้าโรงงาน แต่ทั้งนี้ต้องมีการวางแผนการหมุนเวียนวัตถุดิบที่จะเข้าสู่โรงงานให้มีตลอดทั้งปี 4. โครงการอบรมพลังงานชีวมวลจากไม้โตเร็วและพืชตระกูลหญ้า วันที่ 18 พฤษภาคม 2556 ให้กับบุคคลภายนอก ณ คณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยทำหน้าที่เป็นวิทยากร 5. ใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชา พืชอาหารสัตว์และการจัดการทุ่งหญ้า หลักสูตรเกษตรศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2/2556

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 03/2556	
ชื่องานวิจัย	สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	วารานิชฐ์ ธนชัยวรพันธ์
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของของเด็กปฐมวัย ใน 3 ด้าน คือ การช่วยเหลือและสนับสนุน การติดต่อสื่อสาร และการทำกิจกรรมร่วมกับลูก
สรุปผลการวิจัย	<p>กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ในเขตพื้นที่บริการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคในด้านการติดต่อสื่อสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 2. ด้านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาและอุปสรรค 3. ด้านการช่วยเหลือและสนับสนุน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและอุปสรรคด้านการช่วยเหลือและสนับสนุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<p>สภาพและปัญหาที่ควรได้รับการพัฒนา และระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้วแยกรายประเด็นได้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการติดต่อสื่อสาร <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรคคือ การสื่อสารข้อมูลต่างๆจากป้ายนิเทศเพื่อความสะดวกต่อไม่สามารถมารับและไปส่งลูกด้วยตนเอง และ ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม - ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการสนทนากับครูประจำชั้นในระหว่างการรับส่งบุตรหลาน และการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมผู้ปกครอง ตามลำดับ 2. ด้านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัย <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรค คือการที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาเพียงพอและขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กที่บ้าน - ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการชมเชยหรือให้กำลังใจเมื่อเด็กทำสิ่งใดสำเร็จเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กวัยปฐมวัย และ ผู้ปกครองเด็กมีส่วนร่วมในการกระตุ้นและดูแลเด็กให้ทำการบ้าน ตามลำดับ 3. ด้านการช่วยเหลือและสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรคคือ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กวัยอนุบาล - ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ให้กับเด็ก ชุดประกอบการแสดงให้เด็ก
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	โรงเรียนนำสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไปใช้เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 03/2556	
ชื่องานวิจัย	สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	วารานิชฐ์ ธนชัยวรพันธ์
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของของเด็กปฐมวัย ใน 3 ด้าน คือ การช่วยเหลือและสนับสนุน การติดต่อสื่อสาร และการทำกิจกรรมร่วมกับลูก
สรุปผลการวิจัย	<p>กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ในเขตพื้นที่บริการทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัยพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาและอุปสรรคในด้านการติดต่อสื่อสารโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย 2. ด้านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัย พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาและอุปสรรค 3. ด้านการช่วยเหลือและสนับสนุน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและอุปสรรคด้านการช่วยเหลือและสนับสนุนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<p>สภาพและปัญหาที่ควรได้รับการพัฒนา และระดับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้วแยกรายประเด็นได้ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการติดต่อสื่อสาร <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรคคือ การสื่อสารข้อมูลต่างๆจากป้ายนิเทศเพื่อความสะดวกต่อไม่สามารถมารับและไปส่งลูกด้วยตนเอง และ ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม - ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการสนทนากับครูประจำชั้นในระหว่างการรับส่งบุตรหลาน และการเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมผู้ปกครอง ตามลำดับ 2. ด้านการทำกิจกรรมร่วมกับเด็กปฐมวัย <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรค คือการที่ผู้ปกครองไม่มีเวลาเพียงพอและขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กที่บ้าน - ระดับการมีส่วนร่วมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการชมเชยหรือให้กำลังใจเมื่อเด็กทำสิ่งใดสำเร็จเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กวัยปฐมวัย และ ผู้ปกครองเด็กมีส่วนร่วมในการกระตุ้นและดูแลเด็กให้ทำการบ้าน ตามลำดับ 3. ด้านการช่วยเหลือและสนับสนุน <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาและอุปสรรคคือ ผู้ปกครองไม่มีเวลาเพียงพอที่จะมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กวัยอนุบาล - ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เช่น การจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ให้กับเด็ก ชุดประกอบการแสดงให้เด็ก
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	โรงเรียนนำสภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไปใช้เพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ ของเด็กปฐมวัยในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

**งานรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์
ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ปีการศึกษา 2556**

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 04/2556	
ชื่องานวิจัย	การวิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักและการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ ในยาแผนโบราณของไทย
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	ณพัชร บัวฉุน
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. วิเคราะห์ปริมาณโลหะหนักที่เป็นพิษต่อร่างกายจำนวน 5 ชนิด คือ ทองแดง (Cu) สังกะสี (Zn) สารหนู (As) แคดเมียม (Cd) และตะกั่ว (Pb) ในยาแผนโบราณของไทย โดยใช้เทคนิค ICP-OES 2. เพื่อตรวจสอบการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ทั้ง 3 ชนิด คือ <i>Staphylococcus aureus</i> <i>Salmonella</i> spp. และ <i>Clostridium</i> spp. ในยาแผนโบราณของไทย 3. เพื่อตรวจสอบการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดที่ใช้อากาศในยาแผนโบราณของไทย ทาการเก็บตัวอย่างยาแผนโบราณของไทยทั้งหมดจำนวน 27 ตัวอย่าง แบ่งออกเป็นสามประเภท คือ ยาแผนโบราณของไทยชนิดน้ำ โบราณของไทยชนิดผง และยาแผนโบราณของไทยชนิดเม็ด
สรุปผลการวิจัย	การวิเคราะห์หาปริมาณโลหะหนักที่เป็นพิษต่อร่างกายจำนวน 5 ชนิด คือ ทองแดง สังกะสี สารหนู แคดเมียม และตะกั่ว โดยใช้เทคนิค ICP-OES ในยาแผนโบราณของไทย ชนิดน้ำ และชนิดเม็ด ปรากฏว่าไม่พบโลหะหนักที่เป็นพิษต่อร่างกายจำนวน 5 ชนิด แต่ในยาแผนโบราณของไทยชนิดผง พบโลหะหนักทองแดงเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0-8.1222 mg/kg โลหะหนักสังกะสีเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0-14.711 mg/kg โลหะหนักสารหนูเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0-4.900 mg/kg โลหะหนักแคดเมียมและตะกั่วเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0-0.300 mg/kg ผลของการตรวจสอบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ทั้ง 3 ชนิด คือ <i>Staphylococcus aureus</i> , <i>Salmonella</i> spp. และ <i>Clostridium</i> spp. ในยาแผนโบราณของไทย พบว่า ในยาแผนโบราณของไทยทั้งชนิดน้ำ ชนิดผง และชนิดเม็ด ไม่พบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรคทั้ง 3 ชนิด และผลของการตรวจสอบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ทั้งหมดที่ใช้อากาศ ในยาแผนโบราณของไทยชนิดน้ำ และชนิดเม็ด ตรวจสอบไม่พบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ทั้งหมด แต่ในยาแผนโบราณของไทยชนิดผง ตรวจสอบพบการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ทั้งหมดคือ 0-5.1*10 ² cfu/g
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	ในยาแผนโบราณของไทย ชนิดน้ำ และชนิดเม็ด มีปริมาณโลหะหนักที่เป็นพิษต่อร่างกาย ตกค้างอยู่ในระดับต่ำ (ทองแดง สังกะสี สารหนู แคดเมียม และตะกั่ว) และการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ ไม่เกินปริมาณสูงสุดที่ยอมให้ปนเปื้อน ตามมาตรฐานอาหารที่มีสารปนเปื้อนตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขและมาตรฐานขององค์การอนามัยโลกและตำรามาตรฐานยาแผนไทย จึงเป็นการประกันคุณภาพของยาแผนโบราณของไทยที่สำคัญประการหนึ่ง
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ข้อมูลปริมาณโลหะและการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ตกค้างในยาแผนโบราณของไทย สำหรับผู้สนใจ ผู้ประกอบการ ในการบริโภคหรือจำหน่ายยาสมุนไพรแผนโบราณ เป็นการส่งเสริมให้ยาแผนโบราณของไทยมีมาตรฐานและได้รับการยอมรับในเรื่องความปลอดภัยมากขึ้น

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 05/2556	
ชื่องานวิจัย	สัมพันธภาพและการเปลี่ยนแปลงในเชิงอำนาจในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	ไททัศน์ มาลา
หน่วยงาน	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	1. เพื่อศึกษาสัมพันธภาพในเชิงอำนาจทางการเมืองในการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ 2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสัมพันธภาพในเชิงอำนาจทางการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดบุรีรัมย์โดยการวิเคราะห์ผ่านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์
สรุปผลการวิจัย	<p>สัมพันธภาพในเชิงอำนาจ มีการแข่งขันชิงไหวชิงพริบกันอย่างเข้มข้นระหว่างกลุ่มหัวอำนาจทางการเมืองที่สำคัญในจังหวัดบุรีรัมย์สองกลุ่มอำนาจที่สำคัญคือ กลุ่มแรก คือ กลุ่มนางกรุณา ชิดชอบ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนก่อน ภายใต้กลุ่ม “เพื่อนเนวิน” ซึ่งเป็นกลุ่มอำนาจเก่าในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ นางกรุณา ชิดชอบเป็นภรรยาของนายเนวิน ชิดชอบ แกนนำพรรคภูมิใจไทยผู้ที่มีฐานคะแนนเสียงอย่างเหนียวแน่นอย่างยาวนานในเขตพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มของนายจรธน จุดโต อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากนายโสภณ เพชรสว่าง นักการเมืองคนดังในจังหวัดบุรีรัมย์ภายใต้ชื่อ “กลุ่มเสื้อแดงจังหวัดบุรีรัมย์” ซึ่งมีพื้นฐานการรวมกลุ่มภายใต้การเชื่อมโยงกับเครือข่ายกลุ่มคนเสื้อแดงในระดับชาติโดยมีสัญญาณทางการเมืองที่ดีจากผลของการเลือกตั้ง ส.ส. ในจังหวัดบุรีรัมย์เมื่อปี 2554 ที่ผ่านมาที่พรรคเพื่อไทยได้คะแนนในระบบสัดส่วนมากกว่าพรรคภูมิใจไทยถึง 1 แสนกว่าคะแนน และยังสามารถแย่งเก้าอี้ ส.ส. แบบแบ่งเขตได้ 2 ที่นั่งจากทั้งหมดที่มี 9 ที่นั่ง และ กลุ่มที่สาม ซึ่งเป็นผู้สมัครคนสำคัญอีกคนหนึ่งในสนามแข่งขัน คือ กลุ่มของนางอุษณีย์ ชิดชอบ ภรรยาของ พ.ต.อ.ชาลิต ชิดชอบ อดีตนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ปี 2546-2550 โดยนางอุษณีย์ ชิดชอบ มีศักดิ์เป็นพี่สาวของนายเนวิน ส่วนที่ลงสมัครชิงเก้าอี้นายก อบจ.บุรีรัมย์ในครั้งนี้ทั้งๆ ที่เป็นคนในตระกูลชิดชอบเช่นเดียวกันกับนางกรุณา ทั้งนี้สืบเนื่องจากเกิดปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างกันของคนภายในตระกูลชิดชอบมาก่อนหน้านี้</p> <p>รูปแบบการหาเสียงของผู้สมัครเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่จะไม่เน้นการตั้งเวทีปราศรัยขนาดใหญ่เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบายและวิสัยทัศน์ของผู้สมัครแต่ละคนแต่อย่างใด แต่ยังคงนิยมรูปแบบการหาเสียงแบบดั้งเดิม ได้แก่ ป้ายคัทเอาท์ โปสเตอร์ แผ่นปลิว การใช้รถโฆษณาหาเสียง การแนะนำตัวผ่านทางอินเทอร์เน็ต และที่ซื้อเสียงผ่านระบบหวัคคะแนน ทั้งนี้จากผลการวิจัยครั้งนี้ยังพบอีกว่ามีการรูปแบบในการหาเสียงแบบใหม่ด้วยเช่นกัน อันได้แก่ จากชื่อเสียงหรือผลงานทางการเมืองของผู้สมัครแต่ละคน นโยบายของผู้สมัครแต่ละคน กระแสความนิยมต่อกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองที่ผู้สมัครสังกัดชื่อเสียงของพรรคการเมืองที่ผู้สมัครสังกัด รวมทั้งอิทธิพลจากแนวคิดการตลาดการเมืองที่ผู้สมัครเสนอขายแก่ประชาชน ซึ่งความเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมเลือกตั้งของประชาชนนั้นได้ส่งผลต่อรูปแบบการหาเสียงและการรักษาฐานเสียงของนักการเมืองที่มีการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงนี้ด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งฐานอำนาจเดิมในจังหวัดบุรีรัมย์ที่มีการปรับตัวต่อกระแสของความเปลี่ยนแปลงและเข้าใจต่อความเปลี่ยนแปลงนี้ได้เป็นอย่างดี</p> <p style="text-align: center;">การเปลี่ยนแปลงของสัมพันธภาพในเชิงอำนาจ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสัมพันธภาพ</p>

	<p>ในเชิงอำนาจทางการเมืองในจังหวัดบุรีรัมย์ อันเป็นความเปลี่ยนแปลงในเชิงอำนาจทางการเมืองในระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการเมืองในระดับชาติและประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะความเปลี่ยนแปลงของระบบอุปถัมภ์ การซื้อสิทธิขายเสียง ความเปลี่ยนแปลงของกลยุทธ์ที่ใช้ในการหาเสียง การรักษาสถานเสียง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายในรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุที่สำคัญอย่างน้อย 5 ประการด้วยกัน คือ (1) การอาศัยชื่อเสียงของพรรคการเมืองในระดับชาติ (political banner) (2) ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม (social movement) (3) การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่มีหลากหลายช่องทาง (4) แนวคิดการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น (decentralization) และ (5) การใช้กลยุทธ์การตลาดการเมือง (political marketing strategy)</p>
<p>ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)</p>	<p>ผลของการศึกษาได้สะท้อนให้เห็นถึงสัมพันธภาพในเชิงอำนาจของคนชนบทของไทยในปัจจุบันว่ามีลักษณะของความสัมพันธ์ในแนวราบมากยิ่งขึ้น (horizontal) คนชนบทมีช่องทางในการสื่อสารและช่องทางในการปฏิสัมพันธ์กับภายนอกได้มากขึ้น ในขณะที่ความสัมพันธ์ภายใต้ระบบอุปถัมภ์ (patron-client relationship) ในรูปแบบเดิมนั้น มีลักษณะของความสัมพันธ์ในแนวตั้ง (vertical) ซึ่งเป็นลักษณะที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะการซื้อสิทธิขายเสียงในยุคปัจจุบันเป็นเรื่องที่มีมิติในเชิงการตลาดมากกว่าการที่จะเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน โดยที่พฤติกรรมทางการเมืองและพฤติกรรมกาเลือกตั้งของประชาชนในปัจจุบันนั้นมีแนวโน้มที่จะพิจารณาและตัดสินใจจากการร่วมรับผลประโยชน์ทางการเมืองร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะประชาชนรับรู้ถึงประโยชน์ที่เขาจะได้รับจากนักการเมืองและรับรู้ถึงบทบาทของนักการเมืองว่ามีผลหรือมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตในเรื่องปากท้องของเขาอย่างไรบ้าง</p>
<p>แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์</p>	<p>ต้องค้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสัมพันธภาพในเชิงอำนาจทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ส่งผลต่อการวิเคราะห์การเมืองในระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดของในแต่ละจังหวัดนั้นในเบื้องต้นแล้วสามารถเป็นภาพที่สะท้อนได้ว่าจังหวัดนั้นเป็นฐานเสียงของกลุ่มนักการเมืองในระดับชาติกลุ่มใด นอกจากนี้ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในเชิงอำนาจทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเฉพาะความเปลี่ยนแปลงของระบบอุปถัมภ์ การซื้อสิทธิขายเสียง ความเปลี่ยนแปลงของกลยุทธ์ที่ใช้ในการหาเสียง การรักษาสถานเสียง รวมทั้งการสร้างเครือข่ายในรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นทั้งในระดับท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดที่เป็นพื้นฐานในการคาดการณ์และการเปรียบเทียบกับเปลี่ยนแปลงในเชิงอำนาจในพื้นที่อื่นๆ</p>

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 06/2556	
ชื่องานวิจัย	แนวทางการพัฒนาระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	กานต์มณี ไวยครุฑ, วณิชชา จิตธรรมมา, อัมพร พัฒนอมร
หน่วยงาน	GE
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	ศึกษาความต้องการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชาของผู้ประกอบการ ศึกษานโยบายและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว
สรุปผลการวิจัย	<p>การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากประชากรจำนวน 3 กลุ่มด้วยกัน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 กลุ่มแรงงานต่างด้าวจำนวน 50 คน เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ประกอบการจำนวน 128 คน และกลุ่มที่ 3 กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐจำนวน 368 คน เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม มีค่าความเที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.9637 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า</p> <p>ส่วนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและคุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ผลการสำรวจพบว่า 1) ด้านสุขภาพ ส่วนใหญ่มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง 2) ด้านความปลอดภัยในการทำงานและความปลอดภัยในสถานที่พักมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารพิษหรืออุบัติเหตุ 3) ด้านค่าจ้างและสวัสดิการของแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ค่าจ้างจะได้รับเป็นทั้งรายวันและเดือน 4) ด้านสังคม ส่วนใหญ่จะมีเพื่อนชาวกัมพูชาและนายจ้างให้การช่วยเหลือแรงงาน</p> <p>ส่วนที่ 2 ศึกษาความต้องการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชาของผู้ประกอบการ ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว พบว่า ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการที่มีความต้องการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก</p> <p>แนวทางในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว พบว่า ระดับความคิดเห็น ของผู้ประกอบการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก</p> <p>ส่วนที่ 3 ระดับความคิดเห็น ด้านนโยบายและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว พบว่าระดับความคิดเห็น ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	คุณภาพชีวิตของแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้วส่วนใหญ่มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากสารพิษหรืออุบัติเหตุ ค่าจ้างจะได้รับเป็นทั้งรายวันและเดือน ส่วนใหญ่จะมีเพื่อนชาวกัมพูชาและนายจ้างให้การช่วยเหลือแรงงาน และผู้ประกอบการที่มีความต้องการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชาอยู่ในระดับมาก
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ใช้เป็นแนวทางบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวชาวกัมพูชา ในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 07/2556	
ชื่องานวิจัย	การคัดแยกแบคทีเรียแลคติกต่อการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรค <i>Aeromonas hydrophila</i> และ <i>Streptococcus agalactiae</i>
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	ดวงเดือน วัฒนานุรักษ์
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อคัดแยกจุลินทรีย์กลุ่มแบคทีเรียแลคติกจากธรรมชาติ 2. เพื่อทดสอบจุลินทรีย์ที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อก่อโรคในปลา 3. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของจุลินทรีย์ที่เหมาะสมต่อการเจริญ
สรุปผลการวิจัย	เมื่อนำเชื้อแบคทีเรียที่แยกมาทดสอบการยับยั้งเชื้อก่อโรคในปลาได้แก่ <i>Aeromonas hydrophila</i> และ <i>Streptococcus agalactiae</i> พบว่ารหัสเชื้อ M1-2 ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่แยกได้จากปลาร้า สามารถยับยั้งเชื้อก่อโรค <i>Aeromonas hydrophila</i> ได้ดีที่สุด และพบว่าเชื้อสามารถเจริญได้ในสภาวะที่มีเกลือ (NaCl) 4 เปอร์เซ็นต์ ทนต่อเกลือน้ำดีที่มีความเข้มข้น 1-7 เปอร์เซ็นต์ เจริญได้ในช่วงค่าความเป็นกรด-ด่าง ตั้งแต่ 4-10 และอุณหภูมิ 15-45 องศาเซลเซียส จากการจัดจำแนกชนิดของรหัส M1-2 โดยการทดสอบคุณสมบัติทางชีวเคมี และเทคนิคทาง ซีโมเลกุลโดยใช้ 16S rDNA พบว่าเป็น <i>Pediococcus pentosaceus</i> . และการทดสอบการทนเกลือน้ำดีของเชื้อที่ศึกษาโดยเฉพาะการทดสอบหาจุลินทรีย์กลุ่มโปรไบโอติกนั้น นอกจากจะสามารถทนหรือเจริญได้ดีในสภาวะความเป็นกรดของกระเพาะอาหารของปลาได้ดีแล้ว เมื่อผ่านกระเพาะไปยังลำไส้จะต้องมีคุณสมบัติในการทนเกลือน้ำดีที่หลั่งมาในลำไส้เล็กด้วย
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	เชื้อจากธรรมชาติที่แยกได้จากปลาร้า <i>Pediococcus pentosaceus</i> . มีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อก่อโรค <i>Aeromonas hydrophila</i> ในปลา ได้ดีที่สุด และพบว่าเชื้อสามารถเจริญได้ในสภาวะที่มีเกลือ (NaCl) 4 เปอร์เซ็นต์ ทนต่อเกลือน้ำดีที่มีความเข้มข้น 1-7 เปอร์เซ็นต์ เจริญได้ในช่วงค่าความเป็นกรด-ด่าง ตั้งแต่ 4-10 และอุณหภูมิ 15-45 องศาเซลเซียส สามารถทนหรือเจริญได้ดีในสภาวะความเป็นกรดของกระเพาะอาหารของปลาได้ ดังนั้น เมื่อผ่านกระเพาะไปยังลำไส้จึงต้องมีคุณสมบัติในการทนเกลือน้ำดีที่หลั่งมาในลำไส้เล็กด้วย
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาเกี่ยวกับการคัดแยกเชื้อจากธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อก่อโรคในปลา 2. ใช้เป็นแนวทางในการนำเชื้อที่คัดแยกได้ไปใช้ในเชิงธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เช่น การผลิต โปรไบโอติกที่ใช้กับสัตว์น้ำ 3. การนำไปเผยแพร่ในการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มกรุงศรีอยุธยา ครั้งที่ 3 (14-15 กุมภาพันธ์ 2556 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์)

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 08/2556	
ชื่องานวิจัย	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	อรรถพร ธนูเพ็ชร
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003
สรุปผลการวิจัย	<p>ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นรายวิชาที่อยู่ในหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป ปัญหาที่ผู้วิจัยพบก็คือนักศึกษามีพื้นฐานการเรียนรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์มาแตกต่างกัน การพัฒนาบทเรียนโดยนำเอาคอมพิวเตอร์เพื่อมาช่วยในด้านการสอน ที่ได้พัฒนาขึ้นนี้สามารถช่วยให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้ เพราะการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel ช่วยนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ ได้เรียนรู้เข้าใจมากยิ่งขึ้น จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นนักศึกษาหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ ระดับปริญญาตรี จากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003</p> <p>2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน</p> <p>การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) หาค่าประสิทธิภาพของบทเรียนโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยใช้ E_1 / E_2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การทดสอบค่าที 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย <p>ผลการวิจัยพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดีมาก
ผลภาระสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 มีประสิทธิภาพ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดีมาก
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ช่วยให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ศึกษาเรียนรู้การใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel ด้วยตนเองได้ ช่วยสำหรับผู้ที่ไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านคอมพิวเตอร์ ได้เรียนรู้เข้าใจมากยิ่งขึ้น 2. ใช้เพื่อการพัฒนาบทเรียนสำหรับนักศึกษา รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2003 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 09/2556	
ชื่องานวิจัย	การศึกษาการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	นิสา พักตร์วิไล สุรางค์ พรหมสุวรรณ, ณิชฎกานต์ ทองพันธุ์พาน, มณฑิพย์ จันทร์แก้ว
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อศึกษาการจัดการขยะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
สรุปผลการวิจัย	<p>ในแต่ละวันมีขยะเกิดขึ้น 856 กิโลกรัม โดยร้อยละ 81 เป็นเศษอาหาร เหมาะที่จะกำจัดโดยนำไปทำเป็นปุ๋ยหมัก เมื่อทำการวิเคราะห์ทางเคมี พบว่าความชื้นอยู่ที่ร้อยละ 55.2 ซึ่งไม่เหมาะที่จะนำมาเผาเพราะจะทำให้สิ้นเปลืองเชื้อเพลิงและใช้เวลานาน ปริมาณแฉ่ำร้อยละ 39.53 ทำให้ต้องหาที่กำจัดต่อไป</p> <p>ในการสำรวจภาชนะรองรับขยะพบว่ามี 386 ใบ ส่วนบริเวณที่พักอาศัยมีถังขยะขนาดใหญ่ 85 ใบ ระบบการจัดเก็บและขนขยะมีความเหมาะสม ผลการสอบถามทัศนคติและแนวทางการจัดการขยะที่เหมาะสมพบว่า ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาอยู่ในช่วงอายุ 16-25 ปี บริเวณที่เห็นว่ามีปัญหาเรื่องขยะมากที่สุดคือลานตัวสำหรับพฤติกรรมคัดแยกส่วนใหญ่ไม่คัดแยกก่อนทิ้งเพราะไม่มีถังแยกขยะ รวมทั้งมีความขี้เกียจ รีบ และไม่มีเวลา แต่หากมหาวิทยาลัยมีโครงการก็มีความยินดีที่จะเข้าร่วมโครงการ สำหรับขยะที่จะแยกมี 2 ประเภทคือเศษอาหารเพื่อไปเลี้ยงสัตว์และทำปุ๋ย และขยะที่ขายได้ เช่นเศษกระดาษ ขวดพลาสติก เมื่อสอบถามเกี่ยวกับการลดใช้ถุงพลาสติก แก้วพลาสติก และกล่องโฟม โดยการใช้กล่องข้าว กระติกน้ำ และถุงผ้าเห็นว่าป็นวิธีการที่สามารถทำได้ เมื่อทำการคำนวณมูลค่าขยะที่เกิดขึ้นโดยการแยกขยะพบว่าสามารถขายได้ถึง 661 บาท และเมื่อคำนวณบรรจุภัณฑ์ประเภทถุงพลาสติก แก้วพลาสติก และกล่องโฟมในแต่ละสัปดาห์จะเสียเงิน 3,280 บาท เมื่อคำนวณเป็นเงินสะสมอยู่ที่ปีละ 204,932 บาท</p> <p>ดังนั้นแนวทางการจัดการขยะของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์คือ การสำรวจขยะโดยแบ่งพื้นที่ศึกษาพบว่า ขยะส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยจะมาจากบริเวณที่พักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเศษอาหารที่มีความชื้นสูง จึงควรมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งและนำขยะที่สามารถใช้ได้มาใช้ซ้ำให้เกิดประโยชน์ต่อไป การรณรงค์ให้ลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม สำหรับแนวทางการกำจัดโดยการเผาในเตาเผาจะมีข้อกำหนดเรื่องของหลักเกณฑ์การดำเนินการและข้อกำหนดตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดให้เตาเผามูลฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ</p>
ผล การ สังเคราะห์ งานวิจัย (อก ค ความรู้จากการวิจัย)	<p>การสำรวจขยะโดยแบ่งพื้นที่ศึกษาพบว่า ขยะส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยจะมาจากบริเวณที่พักอาศัย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเศษอาหารที่มีความชื้นสูง จึงควรมีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งและนำขยะที่สามารถใช้ได้มาใช้ซ้ำให้เกิดประโยชน์ต่อไป การรณรงค์ให้ลดการใช้พลาสติกและกล่องโฟม สำหรับแนวทางการกำจัดโดยการเผาในเตาเผาจะมีข้อกำหนดเรื่องของหลักเกณฑ์การดำเนินการและข้อกำหนดตามประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เรื่องกำหนดให้เตาเผามูลฝอยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ</p>
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบระบบการกำจัดขยะของมหาวิทยาลัย และนำไปใช้ในการวางแผนประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อลดขยะของมหาวิทยาลัย

ชื่องานวิจัย	การพัฒนากระดาษจากต้นรูดฤกษ์
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	จันทร์ทาทิพย์ วงษ์กฤษ
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	พัฒนากระดาษจากต้นรูดฤกษ์
สรุปผลการวิจัย	<p>พัฒนากระดาษจากต้นรูดฤกษ์โดยใช้ต้นรูดฤกษ์ สายพันธุ์ <i>Genus Tupha Lin</i> ในการทำกระดาษโดยจำแนกได้ 4 แบบ คือ</p> <p>แบบที่ 1 ไม่พอกสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ สารโซเดียมไฮโปคลอไรท์และสารโซเดียมซัลไฟด์ น้ำหนักเยื่อ 30 กรัม</p> <p>แบบที่ 2 ไม่พอกสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ สารโซเดียมไฮโปคลอไรท์ และสารโซเดียมซัลไฟด์ น้ำหนักเยื่อ 50 กรัม</p> <p>แบบที่ 3 พอกสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ สารโซเดียมไฮโปคลอไรท์ และสารโซเดียมซัลไฟด์ น้ำหนักเยื่อ 30 กรัม</p> <p>แบบที่ 4 พอกสาร ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์สารโซเดียมไฮโปคลอไรท์ และสารโซเดียมซัลไฟด์ น้ำหนักเยื่อ 50 กรัม</p> <p>ผลการทดสอบสมบัติทางกายภาพของกระดาษทดสอบโดยรวม พบว่า</p> <p>แบบที่ 1 ไม่พอกขาว น้ำหนักเยื่อ 30 กรัม เหมาะสมที่นำมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพราะสามารถรับน้ำหนักของวัสดุที่นำมาบรรจุลงในบรรจุภัณฑ์ได้ ส่วนด้านน้ำหนักมาตรฐานและความหนาของกระดาษทดสอบยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ควรที่จะเพิ่มเยื่อของต้นรูดฤกษ์ในขั้นตอนการขึ้นรูปที่ลงแผ่นกระดาษจะช่วยในเรื่องของน้ำหนักและความหนาของกระดาษให้มีคุณภาพดีขึ้น</p> <p>แบบที่ 2 ไม่พอกขาว น้ำหนักเยื่อ 50 กรัมเหมาะสมที่นำมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ กระดาษห่อของขวัญ ฉลากสินค้าและบรรจุภัณฑ์</p> <p>แบบที่ 3 พอกขาว น้ำหนักเยื่อ 30 กรัม ไม่เหมาะสมที่นำมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์กระดาษห่อของขวัญ ฉลากสินค้าและบรรจุภัณฑ์ เพราะไม่ผ่านเกณฑ์น้ำหนักมาตรฐาน ความหนา และความต้านทาน แรงฉีกขาด มีแต่สมบัติด้านความต้านทานแรงดึงที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพียงอย่างเดียว เพราะโครงสร้างภายในของเยื่อต้นรูดฤกษ์ถูกทำลายขณะที่ทำการพอกขาวด้วยสารเคมี ถ้าลงเยื่อกระดาษในปริมาณน้ำหนักที่น้อยจะให้เยื่อมีการกระจายตัวน้อยทำให้ กระดาษมีแผ่นบาง จึงทำให้น้ำหนักมาตรฐาน ความหนาและความต้านทานแรงฉีกขาดลดน้อยลง</p> <p>แบบที่ 4 พอกขาว น้ำหนักเยื่อ 50 กรัมเหมาะสมที่นำมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพียงอย่างเดียว เพราะมีน้ำหนักของกระดาษมาก และความต้านทานแรงฉีกขาดและความต้านทานแรงดึงมาก จึงสามารถที่จะรองรับวัสดุที่นำมาบรรจุกล่องและทนต่อแรงที่มากระทำต่อกระดาษแต่ด้านความหนา ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน วิธีแก้ไข ควรเพิ่มเยื่อของต้นรูดฤกษ์ในขนาดที่ลงแผ่นกระดาษจะช่วยในเรื่องความหนาของกระดาษและเพิ่มคุณสมบัติด้านต่างๆ ของกระดาษ</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	กระดาษจากต้นรูดฤกษ์ที่ผ่านการพอกสาร ไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์สารโซเดียมไฮโปคลอไรท์ และสารโซเดียมซัลไฟด์ น้ำหนักเยื่อ 50 กรัม มีแนวโน้มที่นำมาใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ได้โดยแต่อย่างไรก็ตามยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน จึงควรศึกษาต่อเกี่ยวกับเพิ่มเยื่อของต้นรูดฤกษ์ในขนาดที่ลงแผ่นกระดาษจะช่วยในเรื่องความหนาของกระดาษและเพิ่มคุณสมบัติด้านต่างๆ ของกระดาษ
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ผู้ประกอบการ กลุ่มชุมชน เพื่อการใช้ประโยชน์จากต้นรูดฤกษ์

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 11/2556	
ชื่องานวิจัย	การผลิตเอทานอลจากวัชพืช: ทางเลือกใหม่ของพลังงานทดแทน
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	สิตา ทิศาดลติก เอี่ยมพร รัตนสิงห์
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ที่ได้จากการย่อยสลายต้นธูปฤาษีที่ระยะเวลาต่างๆ กัน และเพื่อวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอลที่ได้จากการหมักธูปฤาษีด้วยยีสต์ <i>Saccharomyces cerevisiae</i> T5339 โดยใช้เทคนิค Gas Chromatography
สรุปผลการวิจัย	<p>ธูปฤาษีถูกแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้</p> <p>กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยส่วนที่เป็นโคนของต้นธูปฤาษีเท่านั้น</p> <p>กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยส่วนกลางของต้นธูปฤาษีเท่านั้น</p> <p>กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยส่วนปลายของต้นธูปฤาษีเท่านั้น</p> <p>กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วยต้นธูปฤาษีทั้งสามส่วนรวมกัน</p> <p>เมื่อนำธูปฤาษีทั้ง 4 กลุ่มมาวิเคราะห์หาปริมาณร้อยละของน้ำ พบว่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้นธูปฤาษีทั้ง 4 กลุ่ม มีปริมาณร้อยละของน้ำอยู่ในช่วงร้อยละ 79.44 - 90.87 โดยกลุ่มที่ 1 มีปริมาณร้อยละของน้ำมากที่สุด เท่ากับร้อยละ 90.87 กลุ่มรองลงมา คือ กลุ่ม 4 กลุ่ม 2 ที่มีปริมาณน้ำร้อยละ 86.35 และ 86.30 ตามลำดับ และกลุ่ม 3 มีปริมาณร้อยละของน้ำน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 79.44 - เมื่อนำธูปฤาษีทั้ง 4 กลุ่มมาปรับสภาพด้วย 2M NaOH แล้วย่อยด้วย 0.3 M H₂SO₄ ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เพื่อหาปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ที่เกิดขึ้นที่เวลาต่างๆ โดยการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 540 นาโนเมตร ด้วยเครื่อง UV-visible spectrophotometer พบว่าปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ที่ได้อยู่ในช่วงร้อยละ 29.30-51.65 ซึ่งระยะเวลาที่ให้ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์สูงสุด คือ เวลาการย่อย 100 นาที รองลงมาคือ 80 นาที 60 นาที 40 นาที และ 20 นาที ตามลำดับ และพบว่า กลุ่มที่ให้ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์สูงสุดคือ กลุ่ม 3 (50.31%) และรองลงมาคือกลุ่ม 4 (48.55%) กลุ่ม 2 (43.14%) และกลุ่ม 1 (36.17%) ตามลำดับ - ในการวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอลจึงเลือกกลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 มาหมักกับยีสต์ <i>Saccharomyces cerevisiae</i> T5339 ที่ความเร็วรอบ 200 รอบ/นาที อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส และวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอลด้วยเครื่อง Gas Chromatography พบว่า ปริมาณเอทานอลที่ได้มีปริมาณน้อยกว่าร้อยละ 0.01
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นธูปฤาษี ส่วนปลายต้นให้ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์สูงสุดคือ 50.31% รองลงมาคือ ส่วนที่ผสมจากทั้งส่วนโคน กลางและปลายต้นรวมกัน ได้ 48.55% หากใช้ส่วนกลางต้นเพียงอย่างเดียว ได้ 43.14% และส่วนโคนต้นให้ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์น้อยที่สุดคือ 36.17% 2. ส่วนปลายต้น และทุกส่วน ถูกนำมาหมักกับยีสต์ <i>Saccharomyces cerevisiae</i> T5339 c และวิเคราะห์หาปริมาณเอทานอล ด้วยเครื่อง Gas Chromatography พบว่า ปริมาณเอทานอลที่ได้มีปริมาณน้อยกว่าร้อยละ 0.01
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ข้อมูลเบื้องต้นของการใช้ประโยชน์จากต้นธูปฤาษี ส่วนปลายต้นด้านการให้ปริมาณน้ำตาลรีดิวซ์ เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาต่อยอดการวิจัยเพื่อเพิ่มปริมาณแอลกอฮอล์ให้ได้มากขึ้น และเป็นแนวทางหนึ่งในการกำจัดต้นธูปฤาษีที่เป็นวัชพืชมาเพิ่มมูลค่าและใช้ให้เกิดประโยชน์

ชื่อ งานวิจัย	ความคาดหวังของตลาดแรงงานที่มีต่อนักศึกษานิเทศศาสตร์
ประเภท การวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน
ผู้วิจัย	ทิพย์สุคนธ์ ไตรตันวงศ์
หน่วยงาน	คณะวิทยาการจัดการ
แหล่งทุน สนับสนุน การวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์ การ วิจัย	เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ที่ตลาดแรงงานคาดหวัง และเพื่อศึกษาแนวโน้มความต้องการบุคลากรทางด้านนิเทศศาสตร์ของตลาดแรงงาน
สรุป ผลการวิจัย	จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของนักศึกษานิเทศศาสตร์ที่ตลาดแรงงานต้องการนั้น บุคลากรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ด้านนิเทศศาสตร์ และมีทักษะด้านการฟังด้าน การอ่าน ด้านการพูด ด้านการเขียนเพื่อสื่อสารด้านความคิดสร้างสรรค์ มีสามัญสำนึก มีความเฉลียวฉลาด มีความเป็นผู้นำ กล้าแสดงความคิดเห็น มีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ มีความซื่อสัตย์ มีวุฒิภาวะ มีทักษะการวิเคราะห์ มีความละเอียดรอบคอบ มีความรอบรู้ มีความคิดที่เป็นระบบ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีวิสัยทัศน์ มีจริยธรรม มีจิตอาสา มีความอดทนและมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.0
ผลการ สังเคราะห์ งานวิจัย (องค์ ความรู้ จากการ วิจัย)	จากผลการศึกษาความคาดหวังของตลาดแรงงานที่มีต่อนักศึกษานิเทศศาสตร์ พบว่าผู้ประกอบการ ผู้ใช้บัณฑิตในสาขาวิชานิเทศศาสตร์และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมนั้นให้ความสำคัญกับรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ การเรียนการสอนที่เป็นปัจจุบันมีความทันสมัย และเมื่อจบการศึกษาแล้วต้องสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง และจะต้องสามารถพัฒนาด้านความรู้ในศาสตร์ของตนในระดับที่สูงขึ้นได้ด้วย ประเด็นสำคัญที่นับว่ามีความสำคัญมากประการหนึ่ง คือ ตลาดแรงงานมีความหวังว่านักศึกษานิเทศศาสตร์นั้นนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถความถนัดตรงตามศาสตร์ที่ตนได้เรียนมาแล้วไม่เพียงพอ นักนิเทศศาสตร์ที่ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีไหวพริบ มีความอดทน รับผิดชอบต่องานสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ และต้องเป็นผู้ที่มีจิตอาสาคิดถึงสังคมโดยรวม มีคุณธรรม จริยธรรมและมีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพของตนอย่างเหมาะสม
แนว ทางการ นำไปใช้ ประโยชน์	ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตตามความคาดหวังของตลาดแรงงานด้านนิเทศศาสตร์ โดยจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมสอดคล้องแก่ผู้เรียนในสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการผลิตบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ที่มีคุณลักษณะตามความคาดหวังที่ตลาดแรงงานต้องการ การนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงวิชาการ โดยบูรณาการกับการเรียนการสอน นำไปใช้ในการเรียนรายวิชา การวางแผนรณรงค์เพื่อการโฆษณา การนำผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์โดยบูรณาการกับการบริการวิชาการ นำไปใช้ในการจัดโครงการฝึกอบรม การบริการวิชาการให้แก่ชุมชน

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 13/2556	
ชื่องานวิจัย	การพัฒนาเครื่องจุ่มขึ้นทดสอบน้ำเคลือบสำหรับงานทดลอง
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	เบญจลักษณ์ เมืองมีศรี
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อออกแบบและสร้างเครื่องพร้อมอุปกรณ์ในการดูดจับสำหรับจุ่มขึ้นทดสอบน้ำเคลือบ โดยการควบคุมด้วยระบบไมโครคอนโทรลเลอร์สำหรับใช้ในห้องทดลอง 2. เพื่อทดสอบและเปรียบเทียบประสิทธิภาพด้านเวลาของการเตรียมขึ้นทดสอบน้ำเคลือบ และประสิทธิภาพของการเคลือบ
สรุปผลการวิจัย	<p>งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาเครื่องจุ่มน้ำเคลือบสำหรับงานทดลอง ที่มีการนำขึ้นทดสอบดินเผา มาทำกระบวนการจุ่มทดสอบน้ำเคลือบ อย่างไรก็ตามน้ำเคลือบมีความสำคัญมากที่จะต้องควบคุมอัตราส่วนผสมและผลกระทบบหลายอย่าง การตรวจวัดอัตราส่วนผสมที่ถูกต้อง และผสมเคลือบอย่างละเอียด รวมไปถึงการหลอมละลายในเนื้อเดียวกัน การพัฒนาน้ำเคลือบเซรามิกนั้นจะต้องทดลองเกี่ยวกับวัตถุดิบที่มีโครงสร้างทางเคมีที่แตกต่างกัน โดยวิธีการเคลือบนี้เป็นหัวใจของเซรามิกส์ การทดลองจึงต้องทำการทดลองซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เที่ยงตรงและแม่นยำ การพัฒนาเครื่องจุ่มขึ้นทดสอบที่อาศัยหลักการควบคุมการทำงานจะใช้พีแอลซี เป็นตัวควบคุมผ่านระบบนิวแมติกส์ โดยการทำงานจะต้องใช้ตัวดูดจับพร้อมกับโรตารีมอเตอร์ที่สามารถหมุนได้ 0-180 องศา และวางชิ้นงานในตำแหน่งที่ต้องการ จากผลการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการจุ่มเคลือบด้วยเครื่องจุ่มกับการจุ่มเคลือบด้วยมือนั้นพบว่า การจุ่มเคลือบด้วยเครื่องจุ่มมีความเร็วมากกว่าและได้ชิ้นงานมากกว่า ช่วยลดการสูญเสียเวลาการทำงานและความเมื่อยล้าของผู้ทดสอบตลอดจนชิ้นงานทดสอบได้คุณภาพดีกว่า</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<p>เครื่องจุ่มขึ้นทดสอบน้ำเคลือบสำหรับงานเซรามิกส์ที่ถูกพัฒนาขึ้น อาศัยหลักการควบคุมการทำงานจะใช้พีแอลซี เป็นตัวควบคุมผ่านระบบนิวแมติกส์ โดยการทำงานจะต้องใช้ตัวดูดจับพร้อมกับโรตารีมอเตอร์ที่สามารถหมุนได้ 0-180 องศา และวางชิ้นงานในตำแหน่งที่ต้องการ นี้ มีความเร็วมากกว่าและได้ชิ้นงานมากกว่า ช่วยลดการสูญเสียเวลาการทำงานและความเมื่อยล้าของผู้ทดสอบตลอดจนชิ้นงานทดสอบได้ คุณภาพดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับ การจุ่มเคลือบด้วยด้วยมือ อย่างไรก็ตามควบคุมอัตราส่วนผสมของน้ำเคลือบเซรามิกส์มีความสำคัญมาก</p>
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<p>แนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจุ่มขึ้นทดสอบน้ำเคลือบสำหรับงานทดลองนี้เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในวงการเซรามิกส์ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างเครื่องจุ่มขึ้นทดสอบนี้ สามารถปรับเปลี่ยนอุปกรณ์ดูดจับที่เป็นถ้วยยาง (suction cup) เป็นอุปกรณ์ในการคีบหรือหนีบได้ เพื่อความสะดวกในการหยิบขึ้นทดสอบหรือเป็นงานขนาดใหญ่ได้ 2. การเขียนโปรแกรมการสั่งการควบคุมการทำงานให้เคลื่อนไหว สามารถปรับระดับความเร็วหรือช้าได้ตามความต้องการหรือเหมาะสมของการใช้งาน ถ้าต้องการความหนาของเคลือบมากขึ้นก็สามารถให้เครื่องหยุดแช่ในน้ำเคลือบให้นานได้ 3. การออกแบบขึ้นทดสอบสามารถออกแบบให้มีความเหมาะสมกับการนำไปทดสอบคุณสมบัติของชิ้นงานนั้น ๆ ได้

ชื่องานวิจัย	การจำลองภาพสามมิติของกระบวนการผลิตประเภทไม้ต่อเนื่องในอุตสาหกรรมโดยใช้ภาษาเวอร์ซวลเรียลไทม์เดลิ่ง
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยประยุกต์
ผู้วิจัย	กรินทร์ กาญจนานนท์ ประเสริฐ เอ่งฉ้วน
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	1. เพื่อพัฒนาแบบจำลองกระบวนการผลิตแบบไม้ต่อเนื่องในรูปแบบของแบบจำลองสถานการณ์และแบบจำลองภาพสามมิติได้ 2. เพื่อสามารถจำลองการคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้มากที่สุด
สรุปผลการวิจัย	แบบจำลองกระบวนการผลิตแบบไม้ต่อเนื่องในรูปแบบของแบบจำลองสถานการณ์และแบบจำลองภาพสามมิติ สามารถไปใช้ในการเรียนการสอนและใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	แบบจำลองกระบวนการผลิตแบบไม้ต่อเนื่องในรูปแบบของแบบจำลองสถานการณ์และแบบจำลองภาพสามมิติที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถจำลองการคำนวณหาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตตามสถานการณ์ได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้มากที่สุด และยังช่วยฝึกให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับแบบจำลองภาพสามมิติและการใช้โปรแกรม Arena
แนวทางการนำไปใช้ ประโยชน์	1. ใช้เพื่อในการเรียนการสอน 2. ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม

ชื่องานวิจัย	หุ่นยนต์อัตโนมัติควบคุมด้วยระบบแมชชีนวิชั่น
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	วิวัฒน์ คลังวิจิตร ชุมพล ปทุมมาเกษร, เทิดศักดิ์ อินทรโชติ, โยชิตา เจริญศิริ
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาและการสร้างหุ่นยนต์ที่ใช้ล้อในการเคลื่อนที่ 2. เพื่อเข้าใจหลักการระบบควบคุมแมชชีนวิชั่นของหุ่นยนต์ 3. เพื่อทำการสร้างหุ่นยนต์ต้นแบบเพื่องานอุตสาหกรรม 4. เพื่อส่งเสริมให้เกิดการออกแบบวิจัยและพัฒนาด้าน Robotics ในสถาบัน
สรุปผลการวิจัย	<p>ผลการศึกษาการศึกษาประสิทธิภาพของหุ่นยนต์อัตโนมัติควบคุมด้วยระบบแมชชีนวิชั่นพบว่า</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การทดสอบการหาระยะมุมที่กล้องมองเห็นในพื้นที่ราบ พื้นที่ขรุขระ พื้นที่อุปสรรค พื้นที่ลาดเอียง ระยะทาง10-20 เมตร ผลการทดสอบสามารถทำงานได้ดี 2. การทดสอบความเร็วในการเคลื่อนที่พื้นผิวต่างๆในพื้นที่ราบ พื้นที่ขรุขระ พื้นที่อุปสรรค พื้นที่ลาดเอียง ระยะทาง10-20 เมตร พบว่าการเคลื่อนที่มีความแตกต่างกันทำให้ความเร็วที่เกิดขึ้นอยู่ระหว่าง 500-1,500 รอบ/นาที 3. การทดสอบกระแสไฟในแบตเตอรี่กับช่วงเวลาการทำงานของหุ่นยนต์ในพื้นที่ราบ พื้นที่ขรุขระ พื้นที่อุปสรรค พื้นที่ลาดเอียง ระยะทาง 10-20 เมตร พบว่าการเคลื่อนที่มีความแตกต่างกันทำให้ใช้กระแสไฟในแบตเตอรี่กับช่วงเวลาการทำงานของหุ่นยนต์อยู่ระหว่าง 1.5 - 3.2 A 4. การทดสอบการกินกระแสของกับภาระโหลดที่มอเตอร์ได้รับในพื้นที่ราบ พื้นที่ขรุขระ พื้นที่อุปสรรค พื้นที่ลาดเอียง ระยะทาง 10-20 เมตร พบว่าใช้กระแสไฟในขณะมีภาระโหลดที่มอเตอร์ได้รับอยู่ระหว่าง 3 -3.2 A
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<p>หุ่นยนต์อัตโนมัติควบคุมด้วยระบบแมชชีนวิชั่นที่ใช้ล้อในการเคลื่อนที่ถูกพัฒนาขึ้น มีการทดสอบการหาระยะมุมที่กล้องมองเห็นในพื้นที่ราบ พื้นที่ขรุขระ พื้นที่อุปสรรค พื้นที่ลาดเอียง ระยะทาง 10-20 เมตร ผลการทดสอบสามารถทำงานได้ดี การเคลื่อนที่มีความแตกต่างกันทำให้ความเร็วที่เกิดขึ้นอยู่ระหว่าง 500-1,500รอบ/นาที ใช้กระแสไฟในแบตเตอรี่กับช่วงเวลาการทำงานของหุ่นยนต์อยู่ระหว่าง 1.5 -3.2 A และใช้กระแสไฟในขณะมีภาระโหลดที่มอเตอร์ได้รับอยู่ระหว่าง 3 -3.2 A</p>
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสร้างหุ่นยนต์ต้นแบบเพื่องานอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาต่อยอด

ชื่องานวิจัย	การศึกษาความเป็นไปได้ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผา จากดินหนองเสือ จ.ปทุมธานี
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	เศกพร ตันศรีประภาศิริ
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<p>เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา จากเนื้อดินหนองเสือซึ่งเป็นเนื้อดินเหนียวท้องถิ่น บริเวณคลอง 8 ตำบลบึงข่า อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี มาผลิตเป็นเครื่องปั้นดินเผา เพื่อเพิ่มทางเลือกในการเลือกใช้วัตถุดิบและพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้กับโรงงาน อุตสาหกรรมเซรามิกส์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผา จากดินหนองเสือ จ.ปทุมธานี 2. เพื่อออกแบบผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาจากดินหนองเสือในรูปแบบของวัสดุเพื่อการตกแต่ง และของใช้อื่นๆ
สรุปผลการวิจัย	<p>เป็นการวิจัยและพัฒนาเพื่อการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยใช้ดินจากแหล่งอำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี เมื่อได้ทำการทดสอบวิเคราะห์และพัฒนาเนื้อดินหนองเสือแล้ว สามารถ ออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ 5 ประเภทในรูปแบบของวัสดุเพื่อการตกแต่ง และของใช้อื่นๆที่มีความสวยงาม โดยใช้อุณหภูมิการเผา 850 องศาเซลเซียส และ 1,200 องศาเซลเซียส และเมื่อนำผลิตภัณฑ์ไปตกแต่งด้วยเคลือบโพล ก็สามารพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้อีก ระดับหนึ่งที่น่าสนใจ</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<p>ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อดินปั้นสูตรที่ดีที่สุด คือ เนื้อดินปั้นสูตรที่ 3 โดยมีส่วนผสมคือเนื้อดิน หนองเสือ ร้อยละ 80 และดินขาวระนอง ร้อยละ 20 มาออกแบบพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ เครื่องปั้นดินเผาได้ 5 รูปแบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการศึกษาทดลองครั้งนี้ สามารถแบ่งแยกตามระดับอุณหภูมิการเผาได้เป็น สองกลุ่ม คือ ระดับอุณหภูมิ 850 องศาเซลเซียส และ ระดับอุณหภูมิ 1,200 องศาเซลเซียส - ระดับอุณหภูมิ 850 องศาเซลเซียส ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทที่ 1- 3 ผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้ใช้วิธีการขึ้นรูปที่ง่ายต่อการผลิต สามารถนำไปผลิตในเชิงอุตสาหกรรมได้ - ระดับอุณหภูมิ 1,200 องศาเซลเซียส ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประเภทที่ 4 และ 5 ผลิตภัณฑ์ในกลุ่ม นี้มีการเคลือบในอุณหภูมิสูง เหมาะสำหรับเป้าหมายการพัฒนาในระยะต่อไป โดยผู้ผลิตต้องเพิ่มทักษะ เครื่องมือ หรือพัฒนาเตาเผาที่สามารถเผาในระดับอุณหภูมิที่สูงขึ้น
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตราส่วนผสมที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผา 2. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาเครื่องปั้นดินเผาให้มีต้นทุนต่ำลงได้ 3. การนำเนื้อดินหนองเสือมาใช้ในการผลิตเครื่องปั้นดินเผาเป็นการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบในท้องถิ่น

ชื่องานวิจัย	การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ทางความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัย
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	ฐิติพร พิชญกุล
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้แผนที่ทางความคิด (Mind Map) 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัย หลังการทดลองระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้แผนที่ทางความคิด (Mind Map) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยแบบปกติ
สรุปผลการวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. นักศึกษาครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ทางความคิดมีความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้หลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. นักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ทางความคิดและนักศึกษาครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิชาการศึกษาปฐมวัยที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ทางความคิด (Mind Map) พัฒนาความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ได้ดีว่าการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยแบบปกติ 2. การใช้แผนที่ทางความคิด (Mind Map) ให้มีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ถ่ายทอดความคิดลงในแผนที่ทางความคิดให้มากที่สุด สามารถแผ่ขยายความคิดได้เต็มพื้นที่ในกระดาษแผ่นใหญ่อ่างอิสระ และควรกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยเพื่อประโยชน์ต่อการขยายประสบการณ์ทางความคิดของผู้เรียนต่อไป
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดแผนที่ทางความคิด (Mind Map) ประกอบการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ทั้งด้านการถ่ายโยงการเรียนรู้ใหม่กับความรู้เก่าหรือสถานการณ์เก่าและการถ่ายโยงการเรียนรู้ใหม่กับความรู้ใหม่หรือสถานการณ์ใหม่

ชื่องานวิจัย	บทบาทที่เป็นจริงและความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	คณะวิทยาการ
ประเภท การวิจัย	งานวิจัยพื้นฐาน	
ผู้วิจัย	อภิชาติ การะเวก	
หน่วยงาน	คณะวิทยาการจัดการ	
แหล่งทุน สนับสนุน การวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา	
วัตถุประสงค์การวิจัย	1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาภาคปกติและนักศึกษาภาคพิเศษที่มีต่อ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	
สรุป ผลการวิจัย	ผลการวิจัย 1. ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ 1) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 2) สัดส่วนของนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน 3) นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงาน ของอาจารย์ที่ปรึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 4) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานในระดับปานกลางในทุก ๆ ด้าน โดย ด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา และการพัฒนานักศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างน้อย และเมื่อแยก นักศึกษาออกเป็นภาคปกติและภาคพิเศษ แล้วพบว่า นักศึกษาภาคพิเศษมีค่าคะแนนน้อยกว่านักศึกษาภาค ปกติในทุก ๆ ด้าน 2. จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านเพศของนักศึกษา และนักศึกษาภาคปกติและ ภาคพิเศษว่ามีความแตกต่างกันของความคิดเห็นต่ออาจารย์ที่ปรึกษา คณะวิทยาการจัดการ พบว่า เพศมี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ด้วยสถิติทดสอบ t-test ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนี้ 1) ด้านการนัดพบนักศึกษาเป็นประจำ การแนะนำช่วยเหลือเรื่องการผ่อนผันการลงทะเบียน 2) ด้านภาคที่นักศึกษาเรียน 3) ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัย การให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล การให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว และการติดตามผลการให้คำแนะนำ การมีอัธยาศัยดี เมตตา กรุณาต่อนักศึกษา การมีความจริงใจ สร้างความอบอุ่น การเป็นแบบอย่างที่ดี ความน่าเชื่อถือ และความตั้งใจ ในการปฏิบัติงาน การแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้นักศึกษาทราบ การแนะนำเกี่ยวกับแหล่งทุน การช่วยเหลือเรื่อง การผ่อนผันการลงทะเบียน การแนะนำช่วยเหลือด้านการเงิน และ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม การแต่งกาย การพัฒนาศักยภาพของ นักศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษากระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และ การส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วม โครงการวิชาการ จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาภาคปกติและภาคพิเศษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ที่มีต่อบทบาทการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งมีค่าคะแนนเฉลี่ยใน ทุก ๆ ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาแยกนักศึกษาออกเป็นภาคพิเศษ และภาคปกติ จะพบว่า นักศึกษาภาคพิเศษพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่านักศึกษาภาคปกติในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา และการพัฒนานักศึกษา	
ผล การ	1.ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา คณะวิทยาการจัดการ	

<p>สังเคราะห์ งานวิจัย (องค์ความรู้ จาก การ วิจัย)</p>	<p>มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ด้านการนัดพบนักศึกษาเป็นประจำ การแนะนำช่วยเหลือเรื่องการผ่อนผันการลงทะเบียน 2) ด้านภาคที่นักศึกษาเรียน 3) ด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ ข้อบังคับของทางมหาวิทยาลัย การให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล การให้คำปรึกษาในเรื่องส่วนตัว และการติดตามผลการให้คำแนะนำ การมีอัธยาศัยดี เมตตา กรุณาต่อนักศึกษา การมีความจริงใจ สร้างความอบอุ่น การเป็นแบบอย่างที่ดี ความน่าเชื่อถือ และความตั้งใจ ในการปฏิบัติงาน การแจ้งข่าวสารต่าง ๆ ให้นักศึกษาทราบ การแนะนำเกี่ยวกับแหล่งทุน การช่วยเหลือเรื่อง การผ่อนผันการลงทะเบียน การแนะนำช่วยเหลือด้านการเงิน และ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกวิชาเรียน การแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรม การแต่งกาย การพัฒนาศักยภาพของ นักศึกษา การส่งเสริมให้นักศึกษากระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และ การส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วม โครงการวิชาการ <p>2. นักศึกษาภาคพิเศษพอใจต่อการปฏิบัติงานของอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยกว่านักศึกษาภาคปกติในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการให้ความช่วยเหลือนักศึกษา และการพัฒนานักศึกษา</p>
<p>แ น ว ท า ง ก า ร น ำ ป ้ ใ ช้ ป ระ โย ช น์</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ในการวางแผนและปรับปรุงการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ทั้งในภาคปกติ และภาคพิเศษ ซึ่งอาจต้องการคำปรึกษาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยทางมหาวิทยาลัยสามารถจัดอบรม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการให้คำปรึกษาแก่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็น ประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม 2. คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นทำความเข้าใจในตัวผู้เรียนหรือนักศึกษาและใช้จิตวิทยาในการให้คำปรึกษาปรับใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

รหัสการวิเคราะห์-สังเคราะห์ : 19/2556	
ชื่องานวิจัย	การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจชั้น
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	จุไร โชคประสิทธิ์
หน่วยงาน	คณะครุศาสตร์
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจชั้น
สรุปผลการวิจัย	<p>การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบเบญจชั้น และแบบทดสอบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการคิดแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการวัดซ้ำ</p> <p>ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีพัฒนาการความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ทั้งหมด 11 ครั้ง โดยในภาพรวมของคะแนนเฉลี่ย มีพัฒนาการที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	การพัฒนาความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเบญจชั้น ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีพัฒนาการความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ในภาพรวมของคะแนนเฉลี่ย มีพัฒนาการที่สูงขึ้น
แนวทางการนำไปใช้ประโยชน์	ครูชั้นประถมศึกษา นำไปเป็นแนวทางพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาสูตรน้ำปลาหวานลดพลังงานโดยใช้สารให้ความหวานพลังงานต่ำและไฮโดรคอลลอยด์
ประเภทการวิจัย	งานวิจัยพัฒนาทดลอง
ผู้วิจัย	น้ำฝน ศีตะจิตต์
หน่วยงาน	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย	สถาบันวิจัยและพัฒนา
วัตถุประสงค์การวิจัย	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาสูตรมาตรฐานของน้ำปลาหวาน 2. ศึกษาอิทธิพลของชนิดสารให้ความหวานเพื่อทดแทนน้ำตาลระดับต่างๆ ที่เหมาะสม ร่วมกับการใช้สารไฮโดรคอลลอยด์ที่เหมาะสมเพื่อปรับปรุงเนื้อสัมผัสของน้ำปลาหวานที่ ผู้บริโภคยอมรับ
สรุปผลการวิจัย	<p>การวิจัยได้สูตรน้ำปลาหวานที่เป็นสูตรมาตรฐาน และได้สูตรน้ำปลาหวานสำหรับผู้รักสุขภาพ โดยใช้สารให้ความหวานทดแทนน้ำตาลมะพร้าวในสูตรมาตรฐาน 2 ชนิดด้วยกันร่วมกับสารเพิ่มความข้นหนืด โดยได้รับการยอมรับจากผู้ทดสอบชิมในระดับชอบปานกลาง</p> <p>น้ำปลาหวานสูตรมาตรฐานและสูตรสำหรับผู้ที่ต้องการรักสุขภาพ โดยการลดน้ำตาล ด้วยการ ใช้สารให้ความหวานทดแทนการใช้น้ำตาลบางส่วน ร่วมกับสารเพิ่มความข้นหนืด เพื่อรักษา คุณลักษณะให้ใกล้เคียงกับน้ำปลาหวานสูตรมาตรฐาน โดยจากสูตรมาตรฐานที่ใช้น้ำตาล มะพร้าวร้อยละ 100 ในสูตรที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถใช้น้ำตาลอื่นทดแทนได้ร้อยละ 50 ของสูตร เดิม</p>
ผลการสังเคราะห์งานวิจัย (องค์ความรู้จากการวิจัย)	ได้สูตร“น้ำปลาหวานของกลุ่มผู้รักสุขภาพ” ที่ผู้บริโภคยอมรับ
แนวทางการนำไปใช้ ประโยชน์	เชิงพาณิชย์ :กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรคลองสี่ อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี